

Naše VESNICE

Naše vesnice

1/2013

Masky zaplavily Vítavu

Kam umístit předškoláčka

První z řady tematických příloh Naší vesnice, tentokrát o problematice předškolních zařízení v naší obci, čtěte od strany 32

SOUHRN USNESENÍ zápisu č. 6/2012 z veřejného zasedání zastupitelstva obce Husinec konaného dne 17. 12. 2012

usnesení č.1/6/2012: OZ schvaluje zřízení sociálního fondu obce.

usnesení č.2/6/2012: OZ neschvaluje zvýšení paragrafové položky 3419 Sport a ostatní tělovýchovná činnost z částky 25 000 Kč na 45 000 Kč (navýšení finanční podpory pro fotbalový klub).

usnesení č.3/6/2012: OZ schvaluje rozpočet obce na rok 2013 ve znění přílohy č. 1 a výhled na rok 2014 a 2015 ve znění přílohy č. 2.

usnesení č.4/6/2012: OZ schvaluje přijetí závazných ukazatelů pro ZŠ a MŠ Husinec na kalendářní rok 2013, přesné částky jsou uvedeny v příloze č. 3 - dopisu ředitele školy.

usnesení č.5/6/2012: OZ schvaluje úpravu rozpočtu roku 2012 ve znění změny přílohy č. 4 (Rozpočtové opatření č. 5).

usnesení č.6/6/2012: OZ schvaluje směnu části pozemku č.parc. 218/268 díl c) a d) ve vlastnictví obce Husinec za část pozemku č.parc. 218/274 díl f ve vlastnictví SUDOP GROUP a.s. vše v k.ú. Husinec u Řeže dle GP 910-24/2012 vypracovaného dne 24. 7. 2012.

usnesení č.7/6/2012: OZ uděluje souhlas společnosti AKTIV 95 OPAVA s.r.o. k užití znaku obce Husinec pro vytvoření sběratelské kolekce „Erby měst a obcí České republiky“ na předmětech „BUTTON“. Jako poplatek za souhlas s užitím znaku obce ve sběratelské kolekci bude firmou Aktiv 95 Opava s.r.o. poskytnuto 50 ks buttonů (placek) se znakem obce Husinec zdarma.

usnesení č.8/6/2012: OZ schvaluje zřízení věcného břemene a podpis smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene číslo IV-12-6015715 o umístění, provozování a údržbě zařízení distribuční soustavy kabelového vedení NN s pojistkovou skříní SS se společností ČEZ Distribuce, a.s. na pozemku p.č. 237/17 v k.ú. Husinec u Řeže.

usnesení č.9/6/2012: OZ schvaluje úpravy v článku IV Smlouvy o koupi automobilu a souvisejících ujednání schválené usnesením č. 5/5/2012 zastupitelstvem dne 26. 11. 2012 ve znění přílohy č. 5.

usnesení č.10/6/2012: OZ schvaluje nového člena Kontrolního výboru, paní Z. M.

SOUHRN USNESENÍ zápisu č. 1/2013 z veřejného zasedání zastupitelstva obce Husinec konaného dne 23. 1. 2013

usnesení č. 1/1/2013: OZ schvaluje úpravu rozpočtu roku 2012 ve znění změny přílohy č. 1 (Rozpočtové opatření č. 6)

usnesení č. 2/1/2013: OZ schvaluje úpravu rozpočtu roku 2013 ve znění změny přílohy č. 2 (Rozpočtové opatření č. 1).

usnesení č. 3/1/2013: OZ schvaluje záměr směny části pozemku č. parc. 424/4 ve vlastnictví obce Husinec za část pozemku č. parc. st.18 ve společném jmění manželů S., vše v k. ú. Husinec u Řeže.

usnesení č. 4/1/2013: Zastupitelstvo obce Husinec, jakožto akcionář společnosti ÚJV Řež, deleguje jako zástupce obce pro výkon všech práv akcionáře místostarostku obce. Delegace zástupce obce je určena k výkonu všech práv akcionáře jménem akcionáře na řádné valné hromadě, která se bude konat dne 1. 3. 2013.

SOUHRN USNESENÍ zápisu č. 2/2013 z veřejného zasedání zastupitelstva obce Husinec konaného dne 4. 3. 2013

usnesení č. 1/2/2013: OZ odkládá hlasování o bodu 2 a 3 programu zasedání. Nové zasedání paní starostka svolá na 25. 3. 2013, veškeré připomínky k návrhu dokumentů budou přijímány do 13. 3. 2013. Do 20. 3. 2013 budou podklady pro zasedání zveřejněny na webových stránkách obce.

Obecní tlaková kanalizace

V současnosti obecní zastupitelstvo připravuje poslední krok chybějící k předání kanalizačních přípojek umístěných na soukromých pozemcích do vlastnictví majitelů nemovitostí napojených na obecní kanalizační řad. Oproti původním předpokladům se v souvislosti s provozováním kanalizace ukázalo, že nelze z legislativních důvodů do stočného zahrnout příspěvek na obnovu a opravy přípojek (tedy i čerpadel). Obec tak nebude moci dodržet předchozí předpoklady o správě majetku, protože s ohledem na zákon o obcích nelze opravovat a obnovovat soukromý majetek. Za vzniklou situaci se zastupitelstvo občanům omlouvá.

Nadále tedy bude věcí každého majitele přípojky údržba a opravy s ní spojené. Provozovatel, tj. obec, se i do budoucna zavazuje zajistit servisní služby technologie (čerpadla) a údržbu ve vztahu ke kanalizační přípojce za přiměřenou cenu. Obec, jež je provozovatelem kanalizace, hospodář jako nezisková organizace, její povinností je na konci každého kalendářního roku shromáždit veškeré dostupné údaje o skutečných nákladech na provoz kanalizace a z nich určit stočné na rok následující bez zisku, ale také bez ztráty. Je zřejmé, že provoz kanalizace nelze dotovat z obecního rozpočtu, nebylo by to spravedlivé k občanům, kteří na tuto kanalizaci napojeni nejsou.

Mezi některými občany a zastupiteli vznikla polemika o tom, kdo má být vlastníkem přípojek (zda obec, či občan) a kdo je má udržovat, opravovat a obnovovat.

V nejbližší době vejde v platnost nový občanský zákoník, který mimo jiné napravuje nesoulad vzniklý v době socialismu a má sloučit vlastnictví pozemku a stavby. V této souvislosti považují za rozumné již nadále nezakládat tyto problematické vlastnické vztahy.

Po pravdě řečeno nerozumím, proč někteří občané odmítají převzít odpovědnost za majetek na jejich pozemku, který slouží výhradně pro jejich potřeby. Očekávají snad, že provoz a údržbu čerpadel bude kdosi dotovat? Už přece přes 20 let nežijeme ve společnosti, kde všechno bylo všech a zároveň nikoho a podle toho také vypadala péče o společný majetek.

Osobně vidím jako výhodnější mít uvedené zařízení ve svém majetku a mít tak přímý vliv na jeho provozování, údržbu i obnovu. Víím, o čem mluvím, jsem rovněž napojena na tlakovou kanalizaci a vlastním přípojkou i čerpadlo. Nechci se spolupodílet na údržbě, opravách a obnově čerpadlech svých sousedů, když nemohu ovlivnit péči a zacházení s nimi. Dovolím si použít přirovnání výrobce čerpadel (AQ spol), které uváděl při vysvětlování, na čem závisí životnost čerpadla: „To máte jako s pračkou, ve které perete jen jemné prádlo a váš soused montérky se zbytky malty. Komu myslíte, že asi déle vydrží?“

Pokud se někdo z občanů obává, že nebude mít na repasi či obnovu čerpadla potřebný finanční obnos, je obec připravena mu poskytnout bezúročnou půjčku.

Ivana Zrzavá, starostka

Údržba obce

Zima snad už definitivně přechází do jara, můžeme tedy trochu rekapitulovat a trochu plánovat. I když sněhu nebylo letos tolik jako vloni, zima připravila i tak pracovníkům technické čtyři dost nedospaných noci, kdy museli s pluhy a sypačem vyjet kolem třetí, čtvrté hodiny ranní. Čistí kromě obecních komunikací i hlavní silnici, protože krajská údržba se k nám většinou kvůli naší poloze dostane až později během dne, pokud vůbec. Myslíme si, a podle reakcí mnohých z vás nejen my na obecním úřadě, že silnice i chodníky jsou udržovány dobře, že jsou bezpečné a sjízdné i schůdné a že je za to třeba pánům z technické čtyři poděkovat.

V březnu končí období vegetačního klidu rostlin, poslední měsíc se proto technická četa věnuje prořezávání dřevin. Některá prostranství byla prořezána intenzivněji než minulá léta, protože už nebylo díky porostu možné místa čistit. Jedná se například o svah u zastávky autobusu v dolní Řeži, kde byl jednotlivým keřům a stromkům ponechán prostor, aby se rozrostly, a svah byl zbaven náletů a křovin. Díky tomuto zásahu ze svahu pracovníci údržby vynosili pár přepravek naplněných papíry, polystyreny, pytlíky, kelímky i plastovými tácky.

Obvyklý plán na jaro a léto je sekání trávy na obecních pozemcích. Zároveň bychom chtěli nahradit shnilé schodnice v Mandelce, opravit schody mezi pozemky Křišťůfkových a paní Dobruské a cestu nad nimi udělat lépe schůdnou. Schůdnější bychom rádi udělali také chodník (nebo spíše krajnici) u hlavní silnice v dolní Řeži. Žádáme proto majitele přílehlých pozemků, pokud větve z jejich zahrad zasahují hlouběji za plot, aby je odstranili.

Jana Münzbergerová, místostarostka

BIO odpad

1. 4. začíná obvyklý čtrnáctidenní svoz BIO odpadů. Pokud BIO popelnici nemáte a měli byste o ni zájem, vše je možné zařídít v úředních hodinách na obecním úřadě. Separované odkládání biologicky rozložitelného odpadu umožňuje jeho další úplné zpracování a zamezuje tak šíření hlodavců a hygienických rizik, která s nimi souvisejí.

Když půjete o bioodpadu a hygieně, je asi namístě zmínit se znovu o psích exkrementech. Zejména v mrazivých dnech, nebo když sejde sníh, vypadají krajnice silnic, silnice a bohužel i chodníky často odporově. V obci jsou umístěny koše a sáčky, dál už je jen třeba, aby majitelé pejsků mysleli na čistotu a na své spoluobčany. Za znečištěná prostranství nemohou psi, mohou za ně jejich pánové.

Za všechny, kteří se rádi dívají do stromů a málo do země, děkuje

Jana Münzbergerová, místostarostka

Kácení topolů v Husinci

Obecní úřad Husinec posuzoval žádost manželů Fexových o souhlas s pokácením aleje topolů při silnici Husinecká. Manželé Fexovi jsou majiteli pozemků, na nichž se dřeviny nacházejí.

Obecní úřad měl jako podklad k rozhodnutí k dispozici:

- 1) **DENDROLOGICKÝ POSUDEK**, který zdravotní stav většiny dřevin v aleji (s výjimkou ořešáků) charakterizuje jako **velmi špatný, bez naděje na zlepšení**. Množství ulomených větví, spadlých či uvízlých v korunách, se bude zvyšovat.
- 2) **SOUHLASNÉ STANOVISKO ODBORU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ MÚ V BRANDÝSE NAD LABEM**, v němž je uvedeno: *Topoly jsou silně **proschlé, některé dožívající**. Vzhledem k blízkosti komunikace hojně využívané k procházkám jsou dřeviny, zejména za větru, **provozně nebezpečné**. (...) lze konstatovat, že pokácením části uměle vysázené aleje nedojde k zásadnějšímu škodlivému zásahu do významného krajinného prvku ani ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce.*
- 3) **PROTOKOL Z MÍSTNÍHO ŠETŘENÍ ZA PŘÍTOMNOSTI ODBORNÍKA**, který výše uvedená stanoviska **potvrdil a doporučil dřeviny vhodné k náhradní výsadbě**.

Na základě výše uvedených stanovisek obecní úřad s kácením dřevin souhlasil.

V úvahu vzal také zkušenosti mnoha předcházejících let, kdy v prostoru aleje k rizikovým situacím docházelo a obec žádala neúspěšně předchozího majitele o zásah. **Souhlas je podmíněn výsadbou náhradních dřevin v prostoru říční nivy**. Rody dřevin (*Fraxinus*, *Quercus*, *Alnus*, *Prunus*) byly doporučeny odborníky, nejedná se již o topol, který není v této oblasti přirozenou dřevinou.

Topoly mají být vykáceny ve třech etapách, vždy v obdobích vegetačního klidu od listopadu do března v letech 2012/2013, 2013/2014 a 2014/2015. Do března 2013 má být vykáceno 12 stromů, dalších 40 pak v následujících dvou letech.

13. března 2013 se na základě oznámení občana na místo dostavila Česká inspekce životního prostředí. Cílem bylo zkontrolovat, že vše probíhá v souladu s předpisy a že nejsou káceny stromy zdravé či stromy, které by bylo možno zachránit. Inspektoři neshledali pochybení a potvrdili kritický stav pokácených topolů.

Stromy, které byly pokáceny v první etapě (tedy letos), jsou v nejméně závažném stavu, rizikové. Abychom si byli jisti, že i v dalších etapách budou káceny skutečně jen stromy dožilé či dožívající, rozhodli jsme se požádat v době vegetace o posudek další nezávislou odbornou institucí, která stav stromů, které mají být pokáceny v následujících letech, znovu posoudí.

Jana Münzbergerová, místostarostka

Obecní úřad **Husinec–Řež** pořádá

sběr **OBJEMNÝCH** odpadů

Datum: 13. dubna 2013 (sobota)

Velkoobjemové kontejnery budou přistaveny: od 8.00 do 14.00 h

- **Dolní Řež – u stanoviště separace**
- **Horní Řež – u samoobsluhy na sídlišti**
- **Husinec – u hasičské zbrojnice**

Velkoobjemové kontejnery jsou určeny pro odpad z provozu domácností, který není možné pro jeho objem odložit do nádob na směsný komunální odpad (popelnic), jedná se především o části nábytku, podlahové krytiny, matrace, peřiny, textil apod.

Kontejnery nejsou určeny pro nebezpečný odpad, stavební suť, výkopovou zeminu, živočišný a rostlinný odpad, PNEUMATIKY, baterie, akumulátory, elektrozařízení a odpad z podnikatelské činnosti.

Mobilní sběr nebezpečných odpadů pro obec Husinec–Řež

Datum: 20. dubna 2013 (sobota)

Mobilní sběrna bude přistavena:

	od	do	místo
•	11.30	12.00	Horní Řež – u samoobsluhy na sídlišti
•	12.10	12.30	Dolní Řež – u stanoviště separace
•	12.40	13.00	Husinec – u hasičské zbrojnice

Fyzické osoby – občané obce mohou v tomto časovém rozmezí odevzdat zdarma níže uvedené nebezpečné odpady, **POVINNOSTÍ OBČANA je odevzdat odpad pouze osobě obsluhující mobilní sběrna a neponechávat odpad volně u sběrného místa!**

Co bude předmětem sběru: vyjeté oleje a použité olejové filtry včetně obalů, použité fritovací oleje, barvy a laky včetně obalů, tiskařské barvy, lepidla, pryskyřice apod., kyseliny, louhy, rozpouštědla, čističe a další domácí chemie, nádoby od sprejů, neupotřebená léčiva, fotochemikálie, elektrozařízení (televize, monitory, ledničky, mrazničky a drobné elektro, baterie...), pneumatiky (osobní do velikosti Avia a bez disků)

Předmětem sběru nejsou nebezpečné stavební odpady s obsahem azbestu!

Malý koktejl ze školního života:

Co v naší škole chybí:

V naší škole chybí tělocvična, protože jsme tělocvičnu měli, ale byla malá. Z naší tělocvičny se udělala třída. Změnila bych jídelníček, protože například máme každý týden obalovaný filet. Chtěla bych do školy dát skříňky na zámek. Hodiny nejsou zábavné, mohly by se do hodin přidat třeba naučné hry.

Co mě ve škole nejvíc baví:

Tak tuhle otázku jsem si vybral jako první, protože ve škole dokáže být fakt zábava. Ale musíte se umět zabavit, třeba my kluci z páté třídy se o přestávkách bavujeme tím, že si vyrobíme kouli z papíru a obalíme ji izolepou a potom si s ní házíme.

Mně baví info, čejina a určitě přestávky. A někdy výtvarka, ale ne když kreslíme ptáky, ty mi nejdou.

Dříve jsme do školy nosili telefony a tablety a hráli na nich přibližně hry. Zatímco jsme teď přišli na lepší zábavu. Vzali jsme si papír a obalili izolepou, potom jsme šli na koberec, rozestavili jsme se a začali jsme si házet.

Jaký byl náš masopust:

Náš masopust byl srandovní, protože moji spolužáci byli za ženy a naše třídní byla za bezdomovce.

Náš masopust byl vážně velmi legrační. Kluci byli oblečení za holky a Štěpán měl blond paruku a měl boty na podpatku a tak to měl i Filip.

Đeti a učitelé se na masopust vydali v kostýmech postrašit a pobavit, i ty, které jsou na obecním úřadě v kanceláři divocí a nevrlí. Z každého nevrlého jsme udělali příjemného a najezeného, protože jsme s sebou měli výborný perník.

Co mě ve škole fakt šťve:

Že nemáme výhody jako minulý rok pátáci, a to myslím, že chodili stále ven, no a co my? My nic! My se ve škole jenom mučíme.

Šťve mě nový školní řád, protože nesmíme vytahovat mobily. Takže když ve všech třídách nejsou hodiny, jak máme vědět, kolik je hodin? Nemáme všechny lavice stejně velké.

Téměř nic, možná tak špatná nálada a domácí úkoly.

Kdybych byl/a ředitel/ka, co bych udělal/a:

Prodloužila bych přestávky a zkrátila hodiny. Změnila bych jídelníček, přidala bych pizzu.

Oba snímky jsou ze školního masopustu

Pořídila bych nové věci a dala bych naši třídě třídu na půdě.

Něco jako školu hrou, protože mi některé naše hodiny připadají chaotické. Jsme každý na jiné straně v sešitě.

Zavedl bych více zábavnější vyučování, jinak nic moc.

Udělal bych tu tělocvičnu, protože bychom nemuseli platit nějaký autobus.

Co se děje po vyučování:

Bavíme se, děláme hlouposti a jsme veselí, např. se řečtáme tak, až padáme na zem.

Jdeme domů, ale v Řeži jezdí hodně kamionů a my když začneme zvláště hýbat rukou, tak spustí své sirény a všichni, dokonce i řidič, se začneme smát. Když jsme jednou čekali na autobus, našli jsme v příkopě mrtvou kočku.

Tátovi pomáhám řezat dřevo a lezu po stromě.

Vzkazuji naše děti z 5. třídy

Kačka, Filip, Lucka, Tawan, Fiona, Berenika, Radka, Matěj

Obecní knihovna a základní škola v Husinci – Řeži pořádají

v pátek 5. 4. 2013

NOC S ANDERSENEM

Od 15 do 18 hodin jsou do knihovny zvány děti i s rodiči na hrátky s poezií.

Budeme si číst básničky, zkusíme „býti básníkem“, ukážeme si, co je to kaligram, že můžeme z poezie slyšet hudbu...

Po skončení odpoledne v knihovně mohou školáci ze ZŠ pokračovat ve čtení knížek ve škole – tak dlouho, dokud neusnou a dokud se jim nebudou zdát pod dekou ve třídě krásné sny - o knížkách.

Prosíme rodiče i děti, aby si vzali do knihovny obuv na přezutí a karimatku nebo deku, abychoh mohli pracovat na zemi. Děkujeme. Určeno dětem od 4 do 10 let.

Prosíme, přihlaste se na mistostarosta@husinec-rez.cz.

Masky zaplavily Vltavu

...a to doslova. V sobotu 16. února se konal již druhý ročník masopustního karnevalu pro děti. Po loňském karnevalu ve škole, který se setkal u dětí s velkým úspěchem, jsme se rozhodli přesunout letošní karneval do větších prostor, do sálu hotelu Vltava.

Když jsme letošní karneval začali připravovat, náš odhad návštěvnosti byl cca čtyřicet dětí s rodiči. Musíme si přiznat - to

jsme opravdu neodhadli. Nevěřili jsme vlastním očím, když jsme nakonec napočítali 83 dětí a minimálně dvojnásobek dospělých, kteří přišli jako doprovod.

Stejně jako minulý rok zaspívala dětem i rodičům studentka Pražské konzervatoře Tereza Nálevková, která si děti získala nejen krásným zpěvem, ale i svým milým vystupováním. Písničky a řádění masek na parketu střídaly různé soutěže, kterých se děti nadšeně účastnily. Pravda, občas nastal menší zmatek, ale při takovém počtu dětí to snad ani jinak nešlo a je nám to snad odpuštěno.

Děti nenechaly nic náhodě a přišly v krásných a nápaditých maskách, takže závěrečné vyhodnocení nejhezčích masek

skutečně nebylo jednoduché. Nikdo však nemusel být nakonec smutný, protože každý malý návštěvník dostal malou odměnu

a děti odcházely spokojené a s úsměvem na tváři.

Abychom celé akci dodali i jiný rozměr, byl výtěžek ze vstupného věnován naší ZŠ a MŠ, které si ho rozdělily rovným dílem a zakoupí dětem výtvarné potřeby, jichž není nikdy dost.

Závěrem bychom samozřejmě chtěli poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě karnevalu, pomáhali s jeho organizací, dodali ceny pro děti, připravili výborné občerstvení pro děti i rodiče a krásně vyzdobili sál. V neposlední řadě děkujeme všem, kteří se přišli na karneval podívat, a tím nám dodali chuť do dalších akcí.

Petra Vargová Adámková

Kurz pletení z pedigu

V sobotu 9. března se opět sešli v zasedací místnosti obecního úřadu malí i velcí příznivci pletení z pedigu. Pod vedením zkušeného lektora Evžena Nováka si každý mohl vyzkoušet práci s tímto úžasným materiálem pocházejícím z liány.

Ti nejmenší se naučili vyrobit náramek, ptáčka, kytku nebo rybičku na zavěšení.

Ti větší a zkušenější si měli možnost

uplést košíček s plným nebo vyplétaným dnem, obal na květináč nebo třeba ošatku na různé domácí poklady, prostě co kdo chtěl. Ač byla dílna plánovaná na čtyři hodiny, protáhla se, aby všichni odcházeli spokojeni a s dokončeným dílkem.

Markéta Doležalová

Připravujeme:

30. 4. 2013 Pálení čarodějnic – opět s vystoupením skupiny historického šermu Fuente Ovejuna

15. 6. 2013 Den dětí a Den na řece

Jarmark V pátek 22. 3. se konal na parkovišti u Penzionu Hudec první velikonoční jarmark. Protože už bylo po uzávěrce časopisu, aktuální informace o průběhu nahrazujeme pozvánkou, aby všichni, kteří jarmark nenavštívili, věděli, na co nezapomenout příští rok.

Srdečně vás zveme na řežský

VELIKONOČNÍ JARMARK

**V pátek 22. 3. 2013 od 14 do 18 hodin
na parkovišti u penzionu Hudec.**

Čekají tu na vás velikonoční dobroty, uzenářské speciality, sýry, minidezerty, med, koření a bylinky, šperky, hedvábné šátky, háčkované dečky, proutěné výrobky, kraslice, keramika, hrnkové květiny, výrobky dětí ze ZŠ Husinec – Řež atd.

Na místě si pak můžete uplést pomlázku či ozdobit perníček.

Těšíme se na vás.

Vážení příznivci fotbalového týmu SK Husinec-Řež,

v posledních dnech to vypadá, že pomalu končí nadvláda zimního období, sluníčko začíná nesměle vystrkovat paprsky, což mimo jiné znamená, že se blíží start jarní části sezony naší okresní soutěže. Na co se můžeme v následujících týdnech a měsících těšit? Tak zejména na mistrovské zápasy našich dvou týmů dospělých – Áčka a Běčka... Po nepříliš přesvědčivých výsledcích v podzimní části soutěže mají oba týmy co zlepšovat. U A týmu by bylo slušné, kdyby skončil v konečné tabulce do 3. místa (tzv. „na bedně“), kvalitu hráčů na to bezesporu má, B tým má na první pohled cíl nepoměrně jednodušší – neskončit poslední. Ovšem s ohledem na poslední sezony, kdy jsme měli dno tabulky tradičně rezervované, se dá očekávat, že to bude úkol nadmíru obtížný, nicméně určitě ne nereálný (dvoubodová ztráta na předposlední Pacov není nikterak hrozná, zatím...). Přes zimu chodili hráči obou týmů trénovat do tělocvičny, kde byla poměrně slušná účast, proběhl tradiční mělnický turnaj, kterého se již čtvrtým rokem pravidelně účastníme. Tentokrát náš tým (směsice

áčka a běčka) velkou díru do světa neudělal a obsadil až osmé místo. Je nutno podotknout, že na turnaji startovaly týmy z vyšších soutěží a naši borci alespoň poznali, jak chutná fotbalový chlebiček v těchto končinách... Dále oddíl pořádal II. ročník zimního soustředění na Benecku, zde byla účast aktivních hráčů sice velmi nízká, ale ti, co se zúčastnili, jistě nelitují a získané síly z tohoto víkendu určitě uplatní v jarních bojích (zejména neplánovaná půlnoční bojovka s názvem „Hledání Jufkova mobilu“ byla velmi náročná a zlepšila účastníkům fyzickou, přestože výsledek byl negativní a telefon nenalezen).

Oba týmy půjdou do jarních bojů v téměř nezměněných soupiskách (max. jeden až dva přesuny v rámci obou mužstev), a nezbývá než věřit, že se bude dát na co koukat...

Stará garda odehrála tradičně zimní turnaj na ČAFC Praha. Ani zde nebyly výsledky nikterak přívětivé, ale všichni vyvážili bez zdravotní újmy, provětrali svá těla a bavili se naší kombinační hrou. V jarní části proběhne pár přáteláčků (převážně

ve všední dny) a koncem června je v plánu další ročník Memoriálu J. Vaňka za účasti čtyř, možná pěti týmů, na který jsou všichni fandové pochopitelně srdečně zváni (přesný termín bude včas oznámen).

Ani naši nejmenší přes zimu nezháleli a využili prostor klecanské tělocvičny, a co nevidět začnou jarní tréninky na našem hřišti pod vedením M. Sazmy.

Jak vidno, po zimní odmlce nás čeká nabitě jaro. Všem příjmým aktérům přeji

hodně sportovních úspěchů, nastřílených branek, spoustu zdravého pohybu bez zdravotní újmy. Divákům, kteří jsou srdečně zváni na všechny zápasy, zase hodně kvalitní podívanou, občas notnou dávku trpělivosti, dobré pivko a zdravé hlasivky na povzbuzování našich borců...

Mějte se fajn a na viděnou u fotbalového hřiště. Sportu zdar a kulatému nesmyslu zvlášť!

Michal Ráž, prezident klubu

Pozvánka do Polepšovny ducha

www.polepsovnaducha.cz, a také FB Polepšovna ducha

31. 3. jazzový koncert Petra Ernyei Quartet

Jazzová kapela působící od r. 2009 ve složení Petra Ernyei – zpěv, Marek Rejhon – kytara, Jaroslav Šindler – kytara, Jan Greifoner – swingující basista. Petra zpívala tři roky v Originálním pražském synkopickém orchestru, v Pražském swingovém orchestru Jana Matouška a v Jakub Šafr Quartetu.

27. 4. běžecký závod Yardyáda již počtvrté

Kolem 14. hodiny start dětského běhu na 1000 yardů, kolem 15. start běhu dospělých na 10 000 yardů. Potom posezení v zahradě, pohoda, muzika. Únětické pivo a první jarní steaky. Srdečně zveme i neběžce.

11. 5. Ráj houbařů

Punk – rock'n'roll z Klecan opět na scéně. A hned na venkovní scéně Polepšovny ducha.

Myslivecké zvyky a tradice

Kynologie II.

Plemena loveckých psů se člení do pěti skupin podle použití pro práci v honitbě.

Nejrozšířenějšími plemeny jsou ohaři, jejichž typickou rodovou vlastností je hledání a vystavování zvěře. Vyznačují se prací buď s tzv. vysokým, nebo nízkým nosem, což značí způsob, jakým zvěř navětrí. Většina ohařů se též vyznačuje přirozenou chutí k přinášení ulovené zvěře. Jedinci některých plemen ohařů se též dají s úspěchem vycvičit ke speciální barvářské práci, což je sledování krevních stop postřelené

Výmarský ohař Ben Lesní zkoušky – liška

zvěře. Mnozí jsou též ostří na škodnou zvěř. Ohaři se dělí na anglické a kontinentální. Mezi anglické patří pointer, anglický, irský a skotský (Gordonův) setr. Typickým představitelem kontinentálních ohařů je německý krátkosrstý ohař. Do této skupiny náleží též maďarský žlutý ohař a výmarský

ohař (šedé zbarvení), který v poslední době prochází renesancí obliby u chovatelů. U skupiny ohařů nesmíme zapomenout na hrubosrstého českého fouska, což je původní české plemeno. Mezi ohaře též patří velký a malý münsterlandský ohař a dlouhosrsté varianty ohaře německého a výmarského.

Hanoverský barvář Ar z Líšně

Druhou skupinou loveckých plemen jsou barváři, kteří jsou výhradně zaměřeni na práci na barvě (viz odstavec ohaři). Nejznámější jsou bavorský a hannoverský barvář. Jejich použití je hlavně v lesních honitbách a jelenářských oblastech.

Další skupinou jsou slídiči, kteří jsou určeni především k lovu drobné zvěře v polních honitbách. Na rozdíl od ohařů nemají vrozené vystavování, a tak zvěř

nehledají, ale slídí po ní a následně ji vypíchnou (vyhánějí) z krytu. Mnozí jedinci se vyznačují hlasitým sledováním stopy. Dělíme je tradičně na lovecké španěly (kokršpaněl, špringršpaněl) a křepeláky (německý křepelák). Z novějších plemen patří do slídičů také labradorský retrív a zlatý retrív, u kterých se oceňují jejich vrozené vlohy k přinášení ulovené zvěře.

Velký münsterlandský ohař

Čtvrtou skupinou jsou honiči (brakýři), kteří nalézají uplatnění hlavně v lesních, případně horských honitbách s rozsáhlým hustým porostem. Slouží k vyhledávání vysoké, černé a škodné zvěře a jejímu hlasitému nahánění na střelce. V našich honitbách se můžeme setkat se slovenským kopovem, což je původní slovenské plemeno, dále pak s biglem, basetem či štýrským a jezevčikovitým brakýřem.

Pátou, značně početnou skupinou loveckých plemen jsou norníci. Jak již z názvu vyplývá, jsou určeni hlavně pro lov zvěře norováním, jejich použití je však daleko širší i na povrchu. Jezevčáci jsou dobrými slídiči, výbornými honiči s vynikající

Hrubosrstý český fousek Isa z Těšínských buků

hlasitostí na stopě a dají se vycvičit i ke spolehlivé práci na barvě. To platí z větší části i o teriérech, u nichž je však rozhodující jejich výška. Nízkonozí teriéři nacházejí uplatnění především jako norníci, vysokonozí pak jako honiči. Neznámějšími zástupci teriérů jsou foxteriér, velšteriér, jagdteriér a bullteriér.

Říká se, že myslivec bez psa je poloviční myslivec. Pod toto rčení by se jistě podepsal každý chovatel či držitel loveckého psa, protože z vlastní zkušenosti zná, o kolik více zážitků přináší pobyt v honitbě s nejlepším přítelem člověka – psem.

Luboš Smetana

Jezevčík drsnosrstý Uxi z Heřmanova domu

Co je nového v „turistáku“?

Od října loňského roku se s mladšími dětmi pravidelně vídáme na středečních oddílových schůzkách. Zázemí pro chladné dny a nevlidné počasí nám poskytla základní škola, za což jí moc děkujeme. S přibývajícím světlem a teplem se ale už pomalu začneme přesouvat ven. Ve středu 20. března jsme v duchu starých venkovských tradic vynesli bohyni zimy Moranu, kterou jsme s dětmi vyrobili. Za halasného zpěvu, hluku a dalších zvuků jsme ji vyprovodili až na lávku, kde jsme ji svrhli do vody a definitivně se tak rozloučili se zimou a přivítali jaro.

S novým ročním obdobím zase začínáme s výlety a výpravami. Druhou březnovou neděli jsme se vypravili do Prahy, kde jsme v Letohrádku Kinských na Smíchově navštívili výstavu „Krmě – jídlo – žrádlo“ (Jak se vařilo a jedlo za císaře pána) z cyklu Monarchie. Nejvíce děti zaujaly interiéry kuchyní našich praprababiček. Potom jsme kolem dřevěného kostelíka sv. Michala došli až vrcholek Petřína. Orientační schopnosti a zrakové klamy jsme si vyzkoušeli v Zrcadlovém bludišti. Před závěrečnou cestou lanovkou dolů jsme si ještě na louce zahráli několik her.

Poslední březnový víkend nás čeká čtyřdenní výprava na naši chalupu na Knínici.

Užijeme si probouzející se přírodu, zajedeme se podívat na zvířátka do děčínské ZOO a také se budeme připravovat na nadcházející Velikonoční svátky – netradičně si ozdobíme vajíčka a zkusíme i další výtvarné techniky.

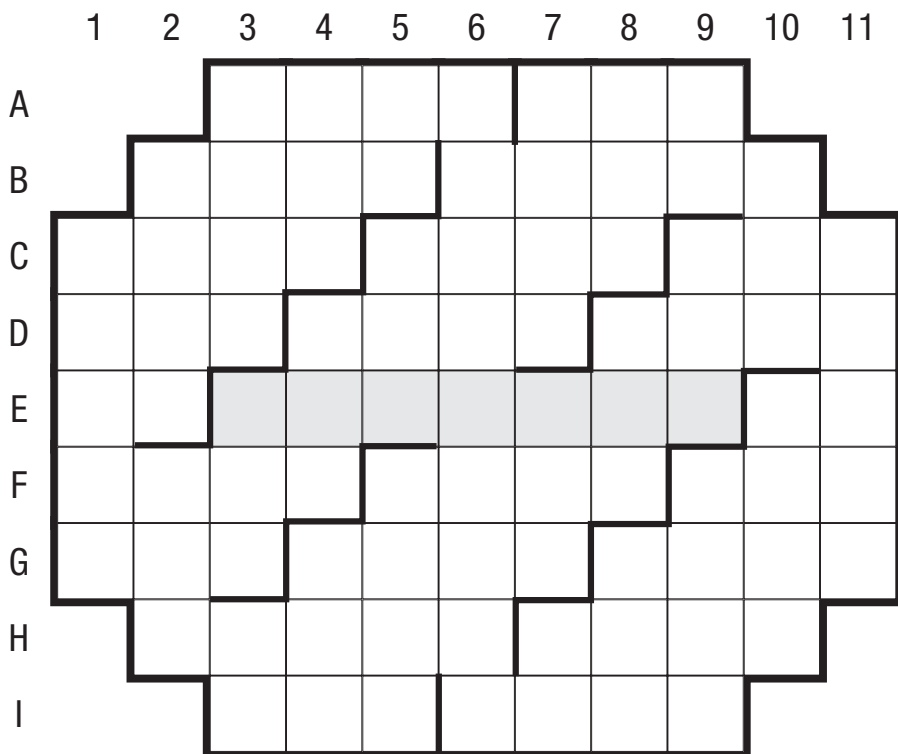

Výlet do Prahy

Pomalou, ale jistě se také rozjíždějí přípravy na letní tábor. Letos se bude konat od 29. 6. do 12. 7. v tábořišti Na Ostrůvku u Blatné v jižních Čechách. Někteří ze starších táborníků již toto tábořiště znají, jedeme tam už potřetí.

Těšte se tedy na všechno, co je před námi. Nezapomeňte sledovat nástěnky (před ÚJV, na sídlišti a ve škole) a webové stránky **www.tomrez.com**.

Za TOM Řež Jitka Kroupová

Tajenka křížovky ukryvá místní pojmenování jedné části naší obce.

VODOROVNĚ: **A.** Rakouské město; harmonie. – **B.** Zadní část nohy; jeden z evangelistů. – **C.** Polibek; dřívější poplatek na mostě; špičák. – **D.** Japonská lovkyně ústřic; bicykly; slezská řeka. – **E.** Popěvek; **TAJENKA;** německy „já“. – **F.** Jméno Komenského; rusky „rána“ (jitra); souhlas. – **G.** Citoslovce cuknutí; přítel Amila; lehká mlha. – **H.** Vodní rostlina; vniknutí. – **I.** Primitivní plavidlo; řecký bůžek lásky.

SVISLE: **1.** Výstavní dům. – **2.** Bomba; obvazový materiál. – **3.** Pomůcky kovbojů; dobrý nápoj; SPZ Ostravy. – **4.** Také ona; černý pták; a sice. – **5.** Tu máš; lidský výměšek; splátka dluhu. – **6.** Pochybiti. – **7.** Druh květenství; drsný povrch; citoslovce vrčení. – **8.** Zkratka nemocničního oddělení; domácí Olga; osobní zájmeno. – **9.** Francouzsky „z“; zdalipak; posvátný býk. – **10.** Slepice; slovensky „jinak“. – **11.** Část žaludku přežvýkavců.

POMŮCKA: **F.** Útra. – **9.** Apis.

Vyluštění z minulého čísla: Na samotě u lesa.

Jitka Kroupová

Pro koho byl zřízen sociální fond?

Tyto řádky píše počátkem ledna, kdy řada z nás je rozhořčena tím, jak poslanci využili situaci kolem platů soudců, a tím, že zrušili zdanění náhrad, si zvýšili své příjmy.

Pro názorný příklad toho, jak si netransparentně, a pod zástěrkou pomoci někomu jinému zvýšit příjem, však nemusíme chodit daleko. Pro pochopení následujícího je třeba krátká exkurze do způsobu odměňování starostů a místostarostů.

Starostové a místostarostové nejsou zaměstnanci obce dle Zákoníku práce a mají odměnu stanovenou zvláštním zákonem. A protože nemají pracovněprávní vztah dle Zákoníku práce, nemají nárok např. na stravenky, příspěvek na penzijní připojištění apod. Všichni dosavadní starostové a starostky naší obce tuto skutečnost akceptovali. Ne však naše současná paní starostka. Existují totiž cesty, jak tyto výhody získat. První a naprosto transparentní cestou je usnesení zastupitelstva, které rozhodne, že z obecního rozpočtu starostce a místostarostce tyto výhody bude proplácet. Druhou cestou je zřízení sociálního fondu pro zaměstnance úřadu, do kterého se zahrnou i výhody pro starostku a místostarostku.

Proto, když byl schvalován rozpočet na rok 2013, předložila paní starostka zastupitelstvu návrh na zřízení sociálního fondu ve výši 35 tis. Kč. Hlavním argumentem pro zřízení tohoto fondu byl příspěvek zaměstnancům na penzijní připojištění. Zastupitelstvo rozhodovalo pouze o zřízení

fondu, nikoliv o pravidlech jeho čerpání. Pravidla čerpání fondu stanovila svým rozhodnutím starostka.

Tato pravidla jsou následující: pro každého zaměstnance příspěvek 200 Kč měsíčně na penzijní připojištění, pro starostku a místostarostku po 200 Kč měsíčně na penzijní připojištění, pro starostku a místostarostku po 40 Kč denně stravné.

Čerpání fondu tedy bude přibližně následující: 1/3 pro starostku, 1/3 pro místostarostku, 1/3 pro zaměstnance obce (6 osob).

Aby bylo jasno. Nevadí mi, že si paní starostka ke své měsíční odměně ve výši cca 39 tisíc Kč přidala každý měsíc zhruba tisícovkou navíc. Vadí mi, že to bylo provedeno netransparentně prostřednictvím fondu, jehož zřízení bylo občanům zdůvodňováno výhodami pro zaměstnance. Přitom většinu finančních prostředků z fondu nedostanou zaměstnanci, ale starostka a místostarostka.

Na závěr bych jen ještě uvedl, že výše uvedené finanční výhody pro starostku a místostarostku mi přijdou velmi nemravné i z toho důvodu, že zastupitelé z úsporných důvodů nevyužili možnosti dané zákonem a nestanovili ani pro sebe, ani pro členy výborů, žádnou odměnu a pracují pro obec zdarma.

Kamil Plavec, člen zastupitelstva obce,
předseda Kontrolního výboru

Vážení čtenáři,

protože článek pana Plavce záměrně zkresluje skutečnost, nemohu ho nechat bez odpovědi.

Je pravda, že uvolnění zastupitelé nejsou zaměstnanci obce. Znamená to kromě jiného, že jejich úředně stanovená pracovní doba je „stále“ – nejen těch minimálně 40 hodin týdně, které tráví na obecním úřadě. Znamená to například také, že jedou-li někam pracovně a mají nehodu, nejedná se o pracovní úraz se všemi důsledky. A některé podobné jistoty. Přestože však nejsou zaměstnanci na základě uzavřené pracovní smlouvy, v některých ohledech se na ně jako na zaměstnance pohlíží (např. při výpočtu daně z příjmu a při odvodech sociálního a zdravotního pojištění). Podle vyjádření daňových odborníků a poradců na pracovní právo ve vztahu k zastupitelům je možné, aby uvolnění zastupitelé pobírali příspěvek na stravné i penzijní připojištění bez ohledu na existenci sociálního fondu. Podmínkou je pouze schválení zastupitelstvem.

Pokud má text pana Plavce naznačovat, že sociální fond byl zřízen netransparentně, neměl hlasovat pro jeho zřízení, případně měl rozporovat pravidla čerpání fondu, a to hned. Všechny informace totiž měl k dispozici před veřejným zasedáním. Nějak se mi nedaří pochopit, proč to nevdalo před a při zasedání, vadí to až teď. Snad že kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde – ale někdo déle hledá... Sociální fond byl zřízen na základě podnětu zaměstnanců obecního úřadu proto, aby bylo možné jim přispět na penzijní připojištění, věřit ale samozřej-

mě nikdo nemusí. Stravenky zaměstnanci dostávají díky uzavřené pracovní smlouvě běžně.

Místostarostka příspěvek na penzijní připojištění tento rok dostávat nebude, vztahuje se na ni totiž čl. 5 Směrnice, kde je uvedena podmínka dlouhodobého uvolnění pro výkon funkce, které trvá minimálně rok. Údaj v textu p. Plavce je tedy nepravdivý a účelově zavádějící. Raději se ani neptám proč.

Platy uvolněných zastupitelů určuje Nařízení vlády, nikoliv zvláštní zákon. V zákoně by se totiž dost složitě a nepružně jejich výpočty měnily... Díky tomu si je také každý může najít, protože jsou veřejně přístupné. To by pisatel, letitý zastupitel, i bez své obvyklé pozornosti, kterou věnuje slovíčkům, vědět opravdu měl. Možná dohledatelnost platů zastupitelů zamlžuje i z jiného důvodu. Pan Plavec pracoval i jako neuvolněný starosta. Rád říká, že proto, aby obci ušetřil. Měl nicméně plat neuvolněného starosty, který je určen stejným Nařízením vlády jako plat uvolněného starosty, takže veřejně přístupný. Kromě toho mu zastupitelstvo odhlasovalo půlročně odměnu ve výši tří měsíčních platů. Z usnesení není zřejmé, kdo předkládal tyto návrhy, nicméně za dobu starostování pana Plavce byly tyto odměny vyplaceny pětkrát. Přeloženo – za volební období patnáct platů navíc. Současná starostka nedostala za své dosavadní působení ve funkci odměny ani korunu. Nejlepší komentář je asi bez komentáře...

Závěrem – mně zase přijde velmi nemravné (jak píše pan Plavec) neříkat prav-

du. Zastupitelé si totiž nestanovili odměnu, nikoliv protože šetří, ale protože ji nikdo z nich nechtěl. Kdyby ji chtěl, jistě by ji – pro sebe či pro všechny – navrhl zastupitelstvu, zařadil na jednání zasedání a hlasovalo by se o ní. A je bez pochyb, že si ji mnozí opravdu zaslouží. A neudělal to ani autor textu, jen to tak nějak trousí bokem a okopává kotníky.

Beru na vědomí, že pan Plavec chce sbírat politické body, cesta k nim je jeho volba. Pokud ale má být tou cestou manipulace se skutečností, nemávnu nad tím jen tak rukou.

Jana Münzbergerová,
místostarostka

Kadeřnictví Pleasures

Markéta Strakatá

telefon: 603 783 899

marketa.strakata@centrum.cz

Sakurová 187

Husinec-Řež 250 68

*Illusion is the first
of all Pleasures*

PEDIKÚRA u vás doma

Dopřejte si péči o své nohy
v pohodlí domova!
Objednávky a informace na tel.

774 999 644

Eva Křivánková • Husinec-Řež

Školení k obsluze plošiny v podchodu železniční zastávky

Plošinu v podchodu železniční zastávky Řež lze z bezpečnostních důvodů obsluhovat pouze po absolvování školení. Máte-li o toto školení zájem (maminky s kočárky, vozíčkáři), je možné se přihlásit do 15. 4. 2013 buď osobně na Obecním úřadě Husinec, telefonicky na čísle 220 940 309, nebo e-mailem:ou@husinec-rez.cz. O termínu školení budeme přihlášené informovat.

**Vítáme naše nové spoluobčanky:
Vendulu Pouskovou a Lindu Mixovou.**

**Starostka a obecní zastupitelstvo
projevují upřímnou soustrast rodině
paní Aleny Abbrentové**

LVÍ OČKO

**Nabídka bezplatného preventivního vyšetření
tupoizrakosti u dětí předškolního věku**

**Vyšetření proběhne v mateřské škole
ve čtvrtek 11. dubna 2013**

Zájemci z řad rodičů dětí, které **NAVŠTĚVUJÍ MŠ**, přihlaste se ve školce;

Zájemci z řad rodičů, jejichž děti **NENAVŠTĚVUJÍ MŠ**,

přihlaste se na mistostarosta@husinec-rez.cz.

**Vhodný věk na vyšetření je od okamžiku, kdy je dítě
schopno chvíli vydržet v klidu a soustředit se.**

Rozhovor s pamětníkem

Dalším pamětníkem, který si zavzpomíná na léta dávno minulé, je pan Zdeněk Dosoudil. Narodil se v roce 1933, jeho osobní vzpomínky tedy sahají až do předválečné doby a je jich takové množství, že by to vydalo na několik rozhovorů. Aktivně se také zajímá o historii Řeže a Husince.

Jak se vaše rodina ocitla v Řeži?

Můj tatínek Jan Dosoudil, který se narodil v roce 1899, pocházel z Olomouce, kde navštěvoval gymnázium a v lavici sedával s pozdějším kardinálem Františkem Tomáškem. Po gymnáziu se vyučil knihkupcem, dostal se dokonce až na Podkarpatskou Rus, kde pracoval asi rok jako zástupce jedné české firmy. Setkal se tam například s S. K. Neumannem, který měl za úkol posílat do Lidových novin pravidelně reportáže. Peníze, které za to dostával, však Neumann brzy propil a musel si psát do Prahy o další. Tatínek se pak vrátil domů a začal si hledat nové místo, nakonec nastoupil v Praze na Národní třídě u nakladatele Františka Borového. Spolu s ním tam pracoval například Viktor Dyk nebo oba bratři Čapkové. Začal hledat, kde by se mohl usadit, a nejvíce se mu zalíbila právě Řež, takže si tu v roce 1927 postavil dům.

Otevírání školy v roce 1936: můj otec Jan Dosoudil a legionáři z první světové války.

Jaké jste zde měl dětství?

Dětství jsem měl báječné. S klukama jsme chodili například do koloniálního obchodu pana Bukače, který měl úplně všechno. A když jsme šli k němu nakupovat, neexistovalo, aby neotevřel velký skleněný

poklop, kde měl bonbony a jiné sladkosti. Za války prodával také bouchací kuličky. Býval tu také dívčí a chlapecký skautský oddíl, který byl za války zakázán. Také jsme tu hodně hrávali volejbal, tenis na kurtu v hořejší pískovně (nad dnešním ÚJV, také se tomu místu říkalo Výrovka), ale přednost měla vždy kopaná, která se v Řeži hrávala od nepaměti. První hřiště bývalo před válkou za nynější restaurací U Kapičky, v místech, kde je dnes truhlárna pana Krále. Za války bylo toto hřiště zrušeno a nové bylo vybudováno na poli v místech, kde dnes končí horní část ulice Rokle. Poslední hřiště na kopanou bylo vybudováno z bývalé dolní pískovny hned po skončení druhé světové války v roce 1945 zajatými německými vojáky. V zimě, když zamrzla Vltava, jsme chodili bruslit. Ale bohužel stalo se také, že se jeden místní chlapec utopil. Voda nebyla ještě úplně zamrzlá, když jsme si na ní hráli, a stalo se tak nešťastí.

Můj otec býval velmi úspěšný obchodník, často vozil i různé dary od zákazníků. Jednou například přivezl obrovskou skleněnou karafu plnou Maggi! Jindy zase dvě malá prasata a nakonec z Podkarpatské Rusi i osla. Ten byl pro řežské děti velikou atrakcí. Vždycky už čekaly, až táta přijede vlakem z práce, a prosily ho, aby zapřáhl osla do nákladního vozíku a povozil je po Řeži. Moje sestra měla za úkol ho každý den ráno vyhřebelcovat a připravit k zapřáhnutí do vozíku. Ten u nás vydržel asi tři roky a pak jsme ho prodali do lázní v Poděbradech, kde vozil lázeňským hostům kufry od nádraží k hotelům. Po válce se otec stal členem jezdeckého oddílu Sokola na Krá-

lovských Vinohradech, stále měli za holešovickou elektrárnou. Koupil jezdeckého koně, který byl druhý nebo třetí na Velké pardubické. Měli jsme ho asi čtyři roky. Kůň lítal jako blázen, já jsem měl od něj každou chvíli odřeně nohy, když se mnou běžel až k plotu a vzal to těsně kolem něj.

Jako starší jsme měli hodně kamarádů, kteří sem jezdili s rodiči na chaty, a pravidelně jsme dělali táborové ohně na Červené skále, hráli jsme na kytary, holky připravovaly chlebičky a často jsme tam přespali i do druhého dne. Dřív jsme ale říkali Červená skála trochu jinému místu, které bylo nad dnešním zadním vjezdem do ústavu.

Zmínil jste koloniál. Jaké další obchody tu bývaly?

Další koloniál měl pan Novotný, který byl výtečný sokolský cvičitel a nás, kluky, toho hodně naučil. Obchod měl v domě, kde je dnes zubní ordinace. Sám ale v obchodě nepracoval, zaměstnal svou manželku a koupil jí do krámu také mandl. Dole na hlavní ulici bývalo i řeznictví a uzenářství, které bylo v domě současného majitele pana Daňka. Při hlavní silnici byla a je dodnes letitá restaurace U Luhů, později U Lípy. Na její výstavbu přispěli majitelé továrny Silika, aby měli jejich zaměstnanci kam chodit po pracovní době. V budově restaurace byl další koloniál, obchod pana Broučka a v suterénu holičství pana Poura. Naproti restauraci v rodinném domě měla kráček s potravinami a tabákovými výrobky paní Lukšanová. Dále tu byly dvě pekárny. Prodělalova pekárna byla tam, co je

dnes restaurace U kapličky. Ještě dnes je tam od vjezdových vrat vybetonovaná část pozemku, právě tam bývala pekárna s vysokým komínem. Když tato pekárna skončila, postavil si na svém pozemku pekárnu starosta Václav Nebeský. Odjakživa bývalo v Řeži zahradnictví. Zahradník pan Vykoupil chodil s dvěma konvemi pro vodu do Vltavy. V té době už bylo zahradnictví hodně veliké, tak to pro něj byla pěkná dřina.

Vy jste také pátral v pozemkových knihách, jaká byla historie výstavby v naší obci. Co jste se dozvěděl?

Největší výstavba počala kolem roku 1926, což je s podivem, neboť v té době pomalu začínala světová krize, která se protáhla až do třicátých let. Tehdy se stavební růst trochu přibrzdil, ale po válce, v padesátých letech, se začalo stavět mnohem více v souvislosti se vznikem jaderného ústavu. Nejstarší domek stával v Husinecké ulici, když se sjíždí dolů k řece od penzionu U Hudců, tak po levé straně, dnes tam stojí taková obytný přívěs. Dům však neměl číslo popisné 1, ale 5, byl vystavěn roku 1825 a patřil panu Novákovi. Jednička byla pouze v Husinci a ta patřila mlýnu. Obecní úřad býval až do konce druhé světové války v Husinci. Po válce byl přestěhován do Řeže do vily pana architekta Machtyky, který ji před svou smrtí věnoval obci, a je zde dosud.

Jako děti jste museli ještě zažít továrnu Silika...

Samozřejmě. Továrna Silika byl poměrně velká akciová společnost na výrobu

stavebních hmot, kde se vyrábělo něco podobného, jako jsou dnes lehké tvárnice Syporex. Vypadalo to jako z betonu, ale bylo to porézní a lehké a my to házeli do Vltavy a ono to hezky plavalo. Mimo to se tam také dělala barviva na omítky. Kolem roku 1938 továrna vyhořela, během války zůstala v troskách a až po válce se začala bourat, dokonce jsou z toho dochované snímky. Mám na to veselou vzpomínku. Asi v roce 1942 se továrna částečně ubourala a vyhloubily se tam velké bazény – nádrže, do kterých se vlečnými čluny vozily fekálie z Prahy. Hadicemi se pak z lodí přečerpaly do těch nádrží. Později to vyschlo a zemědělci s tímto materiálem hnojili pole. Ale ještě než ta jezera úplně vyschla, tak v zimě zamrzala a my tam jako kluci chodili bruslit. Bruslilo se na tom bezvadně, hráli jsme tam i hokej. Největší malér ale byl, když někdo upadl a důkladně ten led vytřel... Taky se mi to stalo. Když jsem potom přišel domů, tak mi maminka řekla, že takhle by to nešlo, a poslala mě svlíknout do chlíva, kde byla pěkná zima, a tak mi hned přinesla čisté prádlo na převlečení.

Jak vzpomínáte na společenský život v Řeži?

V létě sem jezdívalo velké množství výletníků, hlavně na koupání, u řeky si rozložili deku a udělali si piknik. Vltava byla tenkrát poměrně čistá i teplá. Hlavním cílem ale byla hospoda U Listíků, kolem které se vše točilo. Hospodu nám tu mohl kde kdo závidět, v širém okolí nikde taková nebyla. Stávala u vody, za školou,

Rok 1942, žáci řežské školy spolu s řídícím učitelem Aloisem Bielem. Jsou zde i děti, které s rodiči utekly z pohraničí před Němci. Zdeněk Dosoudil je první zprava v přední řadě.

nyní je přestavěná na výrobu lodí. V hospodě se pravidelně vařilo, často tam chodili v neděli na oběd domácí i chataři včetně výletníků. V létě se pak sedělo venku u rozkládacích stolů pod mohutným topolem. Za výčepem byl veliký lokál, uprostřed s kulečníkem, kolem plno stolů. V sále se pravidelně pořádaly taneční zábavy, hrálo se tam divadlo a my, školáci, jsme tam měli tělocvičnu. Byla tam hrazda, kruhy a podobně. Po válce se pan Listík rozhodl, a my jsme mu jako brigádníci také pomáhali, že vzadu za restaurací, směrem do skály, postaví přístavek, který bude fungovat jako šatna a hlavně se tam bude skladovat tělocvičné nářadí, aby ne-

překázelo v sále tanečníkům. Pódium s jevištěm se nerozebíralo, to zůstávalo v sále nastálo.

Já jsem se kdysi vypravil na mělnický zámek za synem pana Listíka, který tam pracoval jako hostinský. Chtěl jsem zjistit, zda nemá nějakou starou fotografii jejich bývalé restaurace v Řeži. Bohužel jsem přišel pozdě, byl už tři roky po smrti.

Váš otec byl jeden z těch, kteří se zasloužili o vznik školy. Co se vám vybaví, když se řekne škola v Řeži?

Před zahájením výstavby školy se můj otec rozhodl odkoupit od obce nefunkční pozemek, stráň nad střední částí Řeže,

a tyto finanční prostředky pak obec použila na samotnou stavbu. Škola je nádherná budova, ale už od počátku byla se svými dvěma učebnami kapacitně nevyhovující. V přízemní učebně se učili žáci 1., 2. a 3. třídy a v prvním patře žáci 4. a 5. třídy. Po absolvování místní školy pak bylo těžké nastoupit třeba do gymnázia – nabyté znalosti neodpovídaly potřebám vyšších škol. Já sám jsem šel v roce 1945 do gymnázia v Praze v Truhlářské ulici, bydlel jsem dokonce na Smíchově u příbuzných, abych nemusel dojíždět z Řeže, ale po roce jsem musel ze školy odejít a až po vojně jsem začal studovat slaboproudou elektrotechniku.

Do školy jste chodil za druhé světové války. Jak tato válka ovlivnila chod školy a jaké máte vzpomínky na toto období?

Před koncem války, v prvních měsících roku 1945, obsadili řežskou školu Němci, ale není pravda, jak se říká, že to bylo násilné a že jsme museli ze školy utíkat, jak nás Němci hnali... Všechno se odehrálo trochu jinak. Byla to profesionálně provedená akce, Němci přijeli na obecní úřad a nařídili do určité doby ukončit vyučování a vyklidit třídy od školního nábytku s tím, že učebny potřebují pro ubytování pilotů z klecanského letiště. Válka už byla těsně před koncem, odehrálo se to v období mezi únorem a květnem, kdy se Němci stahovali a jako jedno z mála letišť jim zůstalo to klecanské, které bylo tenkrát obrovské, sahalo až ke Klíčánům. V té době zde docházelo k častým vzdušným soubojům stí-

hacích letadel. Takže oni tenkrát přišli s tím, že naši školu potřebují, tady v okolí už měli veliké množství vojáků. Vyšlo nařízení, aby se vyklidily třídy. Školní lavice, které tam tenkrát byly, sehnal můj táta na Moravě od firmy, která s výrobou teprve začínala. Dostali jsme je úplně zadarmo, pouze s podmínkou, že jim pan řídící každý čtvrtrok po dobu dvou let bude posílat zprávy o tom, jak se ten materiál chová, jestli není něco poškozené nebo se něco neodlupuje a podobně.

Jako kluci jsme občas za vojáky do školy chodili, trochu německy jsme už ze školy uměli, a vojáci si vyřezávali z lipového dřeva letadýlka a někdy nám i nějaké darovali. Vzhledem k tomu, že to byli piloti, byla většina z nich velmi vzdělaná a inteligentní, často měli i šlechtický původ a ke konci války se jim už nechtělo jakkoliv se zapojovat do leteckých soubojů. V pekárně pana Nebeského si kupovali chleba, který vozili na klecanské letiště. Mému otci nařídili, aby měl každé ráno připraveného a zapřaženého koně pro odvoz chleba. Přijeli sem na kole, půjčili jsme jim koně i s vozíkem, chleba si odvezli, koně přivezli zpátky a zase odjeli zpět na svých kolech. V zimě před koncem války tu došlo k nepříjemné události. Dole u hlavní silnice, ještě na našem pozemku, nám patřil malý domek s jednou místností dole a s jednou v patře (dnes už přestavěný), kde bylo ubytováno asi deset vojenských sluhů, pucfleků. Někdo jim dal na komín cihlu a oni se všichni udusili. Němci pak zahájili vyšetřování, i mého tátu si předvolali, ale nic se nezjistilo.

Jak jste prožívali konec války?

V době květnového povstání se zde stalo neštěstí. Vlastní vinou zahynul náš kamarád Josef Štěpančík. Pepa si přinesl pravděpodobně z obrněného vlaku, který stál na žalovské zastávce, pancéřovou pěst, a když podle vody do Řeže ve dvou otevřených vozech přijížděli němečtí vojáci, tak na ně chtěl vystřelit. Uklouzly mu však nohy a jak se leknul, tak zmáčknuv spoušť a při pádu dolů se zbraň dostala před něj. Vyšlehl z ní plamen, který mu v rameni utrhl ruku, a on na místě zemřel. Nyní je na místě, kde se to stalo, nad cestou mezi Husincem a Řeží, malý pomníček. Na jednom z těch německých vozů, který upravili bratři Studničkové, pak byla při smutečním průvodu vystavená jeho rakev, řežská děvčata šla jako družičky. Všichni kluci, kteří tady v okolí padli, měli v Klecanech na hřbitově svůj vlastní hrob.

Co se tu změnilo po válce? Stále jste byl ještě kluk, co se tu z vašeho pohledu dělo zajímavého?

Po válce tu zůstalo dost ruských vojáků, sídlili v klecanském zámku. Často sháněli různý alkohol, někdy i pochybné kvality! Chodili totiž za maminkou a chtěli od ní půjčit hrnky, že si do nich nalejou to svoje pití... No a máma je pak musela vyvařovat, protože ta páchnoucí kořalka z nich vůbec nešla vymýt. S ruskými vojáky jsem měl i já svůj zážitek. Po skončení války, v červnu 1945, jsme chodili do školy do Klecan a o polední přestávce jsme s klukama zaběhli do zámeckého parku,

kde byl napuštěný bazén a my se tam chodili koupat. A jednou se mi stalo, že mi jeden z těch vojáků z legrace plácnul na záda kus dehtového papíru, na kterém byla navíc vrstva nějakého šmíru. Vůbec to nešlo umýt, ani mýdlem! Kluci mi drhli záda i pískem ale nic nepomohlo. Na odpolední vyučování jsem nemohl jít bez košile, tak jsem si ji musel obléct a matka se doma zděsila, jak mám košili od toho šmíru zvedenou...

Co vás nyní v Řeži trápí, co by se tu mělo zlepšit?

Rozhodně cesty, komunikace. V některých částech obce jsou cesty, které jsou vedeny jako přístupové cesty k chatám, které si ale v současnosti spousta lidí upravila na trvalé bydlení, a cesty jsou od denního provozu aut plné děr a vymleté od vody. Vadí mi také křoviny, které prorůstají skrz ploty majitelů zahrad a tím brání v chůzi po chodnicích, které jsou součástí komunikace. A aby se chodníky nemusely sekat, bylo by užitečné je vydlážit nebo vyasfaltovat.

Po čem se vám v Řeži stýská? Co tu dřív bylo, ale už není?

Určitě po restauraci U Listíků. Ani ne tak po tom pití, ale hlavně po společenském setkávání se sousedy i s výletníky. Neboť to bylo skutečně něco prvotřídního, co široko daleko nebylo.

Děkuji vám za rozhovor.

Jitka Kroupová

Projekty evropského rozměru

Už několik měsíců obyvatelé naší obce registrují zvýšený provoz na silnici směřující do areálu ÚJV Řež, a. s. Těžká nákladní auta s hlinou míří jedním směrem a jiné s prefabrikáty nebo automixy s betonem druhým.

V areálu společnosti ÚJV Řež, a. s., rostou dvě stavby, tedy přesněji řečeno, realizují se dva projekty. Ten první je diagnostické zdravotnické zařízení a druhý přesahuje svým významem nejen obec, ale i republiku a řadí se mezi důležité záležitosti Evropské unie. Ale popořadě.

Pozitronový emisní tomograf (PET)

Rozepsání názvu jedné z nejmodernějších diagnostických metod používaných v onkologii, neurologii a kardiologii není samoúčelné, protože samotná zkratka PET vám moc neřekne, a když si ji zadáte do internetového vyhledávače, škoda mluvit, samé obchody se zvířátky. Ve Výzkumném a vývojovém PET Centru Řež ale jde o mnohem víc, o lidské zdraví i život. „V první etapě, kolaudovalo se v dubnu 2012, zde vzniklo zázemí pro výrobu superkrátkodobých radioizotopů – cyklotron a potřebné laboratoře. Nyní, v rámci druhé etapy projektu, se staví třetí nadzemní podlaží. Když všechno vyjde podle plánů, bude hotovo do konce roku 2014 včetně tzv. PET kamery. Pak budeme moci ve vlastním zdravotnickém zařízení ÚJV

poskytovat vyšetření pacientům přímo v Řeži“, upřesňuje Ing. Patrik Špátzal, ředitel divize Radiofarmaka. Pro představu laiků o co jde: vstříknutá radioaktivní látka, radiofarmakum (jedná se o modifikovanou molekulu glukózy, tedy jednoduchého cukru běžně používaného našimi buňkami pro výrobu energie), která byla připravena v cyklotronu, dokáže v lidském těle vyzařovat v místech, kde je poškozená tkáň, například rakovinovým bujením. To zachytí PET kamera a přesně ohraničí. Samotná radioaktivní látka z těla zmizí za několik hodin. Vyšetření je tak velmi šetrné, ale přesné.

Projekt SUSEN

Tato jednoduchá zkratka vznikla z anglického SUStainable ENergy (udržitelná energetika). Hlavním cílem projektu je vybudování infrastruktury pro rozšíření mož-

Mýstavba diagnostického centra projektu SUSEN je v plném proudu, dokončeno bude na jaře 2014.

Na moderní budově VaV PET Centra Řež vyrostě třetí nadzemní podlaží se zdravotnickým zázemím pro vyšetřování pacientů.

ností energetického výzkumu v České republice a jeho integraci s mezinárodními výzkumnými programy, zejména s důrazem na jaderné technologie. „Projekt by měl také přispět k plynulému přechodu na jaderné reaktory generací III+ a IV, zabývat se budeme i špičkovými technologiemi a materiály v oblasti termojaderné fúze,“ říká hlavní manažer projektu SUSEN Ing. Jiří Richter z Centra výzkumu Řež, s. r. o., (CVŘ). Novou výstavbou či rekonstrukcí stávajících budov v areálu ÚJV v Řeži vzniknou objekty diagnostického centra, technologických experimentálních okruhů a laboratoře. Samotný projekt je postaven na čtyřech základních pilířích: Technologické experimentální okruhy (TEO), Strukturální a systémová diagnosti-

ka (SSD), Jaderný palivový cyklus (JPC) a Materiálový výzkum (MAT). Zájemci najdou podrobnosti na www.cvrez.cz.

Projekt SUSEN byl zahájen v lednu 2012, samotná výstavba diagnostického centra, rekonstrukce a dostavba dalších pěti objektů budou dokončovány postupně do května 2014. Následně bude realizována instalace experimentálního technologického zařízení do jednotlivých objektů. Cílové datum je září 2015. Projekt je realizován v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (VaVpl) a celkem bude podpořen dotací 2,45 miliardy Kč, přičemž 85 % z této částky poskytne Evropská unie, zbylých 15 % bude hrazeno z rozpočtu České republiky.

Vladimír Věřčák, ÚJV Řež, a. s.

Kam umístit předškoláčka

problém téměř nerudovský

Stejně jako většině obcí (nejen) v okolí Prahy, i nám se nevyhnul problém s nedostačující kapacitou mateřské školy. Od roku 2008 se v obci každý rok narodilo mezi 25–30 dětmi, čemuž současná kapacita mateřské školy, stanovená podle závazných norem na 39 dětí, rozhodně nestačí. Realita je

taková, že bychom potřebovali nejméně dalších 25 míst.

Rozšíření mateřské školy (rok 2015) a demografická prognóza

Obec připravila architektonickou studii rozšíření objektu školy, která řeší především problém s kapacitou mateřské školy,

Původní podoba školy po otevření v roce 1936

Současná podoba školy

ale nejen ten. Škole chybí plnohodnotná jídelna, funkční provozní zázemí i tělocvična a brzy se nedostatečná kapacita mateřské školy může projevit v nedostatečné kapacitě školy základní. I proto máme v plánu zadat specialistům v oboru demografie vypracování prognózy, která nám narysuje demografický vývoj obce v příštích minimálně 10 až 15 letech, abychom si byli jisti, že kroky, které podnikáme nyní, nezkomplikují situaci v pozdějších letech.

Pokud vše bude probíhat ideálně, tedy všechny úřední úkony s povolováním přístavby proběhnou bez komplikací, a pře-

devším pokud obec sežene na výstavbu peníze, mohla by rozšířená mateřská škola fungovat od školního roku 2015/2016.

Přetrvávající problém (rok 2013 a 2014) nejen kapacitní

Tím se ale samozřejmě neřeší problém zhruba 30 rodin, které by potřebovaly umístit své tříleté či čtyřleté dítě v předškolním zařízení už od září 2013 – nebo nejlépe ještě dříve. Možností není mnoho, i když nějaké přece jen existují. Jistě nejlepší z nich je zřízení detašovaného pracoviště mateřské školy zřizované obcí. Z toho

důvodu jsme požádali o navýšení kapacity MŠ a hledáme vhodné prostory, které by vyhovovaly požadavkům hygienických norem. Bohužel se to do této chvíle nepodařilo. Všechny další možnosti znamenají na rozdíl od mateřské školy zřizované obcí výraznější finanční zatížení rodin s dětmi.

Finanční podpora obce

Obec je připravena alespoň částečně kompenzovat vysoké náklady na umístění předškolních dětí např. příspěvkem cíleným na každé dítě. Na definitivní částce se zastupitelstvo ještě nedohodlo, je ale nutné si otevřeně přiznat, že celková suma, která je významná pro obec, výrazně neulehčí jednotlivým rodinným rozpočtům.

Alternativy předškolního zařízení

- Lesní školka
- Soukromá školka

- „Dětská skupina“ – školka provozovaná občanským sdružením

Komunikace a kontakty

Pro cílenější komunikaci s těmi, jichž se otázka předškolního zařízení týká, vznikla pracovní skupina složená ze zástupců obce a rodičů. Tato pracovní skupina prověřuje všechny možnosti (a hledá další), jak řešit nedostatečný počet míst v mateřské škole.

Pro všechny rodiče, kteří hledají informace, nebo i pro ty, kteří by mohli s kritickým stavem pomoci, byla zřízena na obecním webu stránka <http://www.husinec-rez.cz/zakladni-a-materska-skola/budoucnost-ms/>. Na tomto odkaze také naleznete aktualizované informace, co je v záležitosti školky nového. Je také možné obrátit se na rodiče z pracovní skupiny na adrese www.rodice.husinec.rez@gmail.com, nebo přímo na zastupitele.

Jaké se nabízejí možnosti:

Rozšíření obecní MŠ

V těchto dnech byla dokončena studie na rozšíření areálu základní a mateřské školy. Aby mohlo k jeho rozšíření dojít, aktuálně řešíme směnu části obecního pozemku situovaného pod ulicí Ke Škole za pozemek č.p.18 přiléhající k hranici areálu školy. Díky vstřícnosti majitelů pozemku č.p.18 bude moci vzniknout dvoupatrová přístavba s třídou MŠ pro 25 dětí, novou kuchyní včetně zázemí a jídelna pro ZŠ. Ve vstupních prostorách přízemí budou umístěny šatny MŠ pro nové i stávající třídy.

Dalším úkolem bude do areálu umístit tělocvičnu, která by měla být situována v jihozápadní části směněného pozemku. Cesta (zkratka od řeky ke škole), která spojuje ulici Husineckou a ulici Ke Škole, zůstane zachována.

Odhad nákladů na přístavbu budovy školy a pár technických údajů:

Předpokládaný investiční náklad přístavby: 10,5 miliónu Kč

Předpokládaný investiční náklad opěrné zdi: 1,5 mil. Kč

Obestavěný prostor: 1905 m³

Zastavěná plocha objektu přístavby:
261 m²

Předpokládaný termín zahájení stavby:
06/2014

Předpokládaný termín dokončení
stavby: 06/2015

Stavba bude prováděna v rámci jedné etapy výstavby

Lesní mateřská školka (LMŠ)

Základním znakem LMŠ je, že většina programu probíhá venku za každého počasí, v přírodě. Otázka vybavení pro pobyt venku je proto z nejzásadnějších. Jedním z hesel lesních školek také je: *Není špatné počasí, je jen špatné oblečení.* Zásadně se odlišuje od běžné MŠ tím, že nemá k dispozici zděné zázemí určené pro celodenní pobyt dětí uvnitř. Zázemí tvoří srub, maringotka či tee-pee, v nichž se dá vařit a odpočívat. Výhodou je péče o děti v menších skupinách, spojení s přírodou a čistě ekologické fungování školky.

Rodiče jsou důležitým partnerem a před rozhodnutím dát své dítě do lesní školky je třeba provoz takového typu školky znát, mluvit s provozovatelem i s rodiči, kteří mají s LMŠ zkušenost. Vhodné je si provoz s dítětem vyzkoušet, protože se jedná o předškolní zařízení, které je v mnoha ohledech jiné než MŠ, jak jsme na ni zvyklí.

Pro rodiny z Husince a z Řeže, které by o tento typ předškolního zařízení stály, existuje realizovatelná možnost spolupráce s o.s. ESEDRA, které provozuje LMŠ v Žalově a poskytlo by nám podporu a zaštilo by

celodenní lesní školku v Řeži. Sdružení ESEDRA umožní rodičům seznámit se s náplní práce a provozem v jejich školce v Žalově, v případě dostatečného zájmu bude možné od května 2013 školku navštěvovat.

Dětská skupina (DS)

Jedná se vlastně o běžnou mateřskou školku, kterou zřizuje občanské sdružení, nikoliv stát. Znamená to, že je zřizována podle jiné legislativy než školky státní, nepodléhá například tak přísným hygienickým pravidlům jako školka zřízená podle školského zákona, proto může ve srovnání se státní školkou mít na stejném prostoru více dětí.

Pokud by byl dostatečný zájem ze strany rodičů, o.s. Pravý Hradec nám nabídlo pomoc a je připraveno pro naše děti přednostně zřídit v Klecanech školku s celodenní docházkou.

V LMŠ i v DS je třeba platit školné, které by mělo pokrývat pouze provozní náklady, protože školky jsou zřizovány občanskými sdruženími, tedy neziskově. Přesto se ale při celodenní docházce 5 dní v týdnu částka může šplhat k 7 až 8 tisícům měsíčně.

Soukromá školka

Jde o předškolní zařízení, které vychází ze stejných pravidel jako dětská skupina, není ale zřizováno neziskově. Záleží samozřejmě na tom, jak velký zisk takovéto zařízení plánuje – s ohledem na možnosti rodičů. Soukromá školka Řežeček, která je v provozu na Červené Skále, funguje spíše neziskově.

Prioritou obce je rozšířit současnou školku zřízovanou obcí, protože finanční zátěž rodičů je ze všech zařízení, která připadají v úvahu, nejnižší. Legislativní podmínky jsou naopak ze všech možností nejpřísnější, proto je v tomto případě je nutné uvažovat v horizontu nejméně dvou let a situaci řešit nejlépe přístavbou školy. Od září 2013 lze nepříznivý stav překlenout některým z výše uvedených zařízení, v případě potřeby s finančním příspěvím obce.

Dotazníkové šetření

Důležitou akcí rodičů z pracovní skupiny bylo dotazníkové šetření, díky němuž jsme se dozvěděli, že má smysl snažit se realizovat Lesní školku a Dětskou skupinu, protože je o tento typ předškolních zařízení zájem.

Sešlo se přes 70 odpovědí, dotýkajících se nejen školního roku 2013/2014, ale máme díky nim i základní představu o vývoji v nejbližších letech. Významnou informací pro nás byly i finanční limity rodin, pokud jde o výši školného.

Zápis do školy a do školky pro školní rok 2013/2014

V naší mateřské škole je v letošním roce 22 předškoláků. V případě, že by žádný z nich nedostal odklad nástupu k povinné školní docházce, uvolnilo by se ve školce 22 míst. To je ale velmi nepravděpodobné, rodiče 4 dětí o odklad žádali hned u zápisu, další tak mohou ještě učinit. Žádost o odklad školní docházky a vyjádření psychologa a lékaře musí zákonný zástupce předložit do 15. května. Teprve po tomto datu bude jasné, kolik předškoláků skutečně do školy nastoupí a kolik jich ještě ve školce zůstane – tedy kolik míst se ve školce uvolní.

Zápis do mateřské školy probíhá ve dvou etapách – koncem března si zá-

konní zástupci dětí vyzvednou ve škole přihlášku a 18. 4. ji vyplněnou odevzdají. Teprve po tomto datu bude znám přesný počet zájemců a bude možné si udělat představu, které děti bude možné do školky přijmout a které se už s ohledem na kapacitu do školky nedostanou.

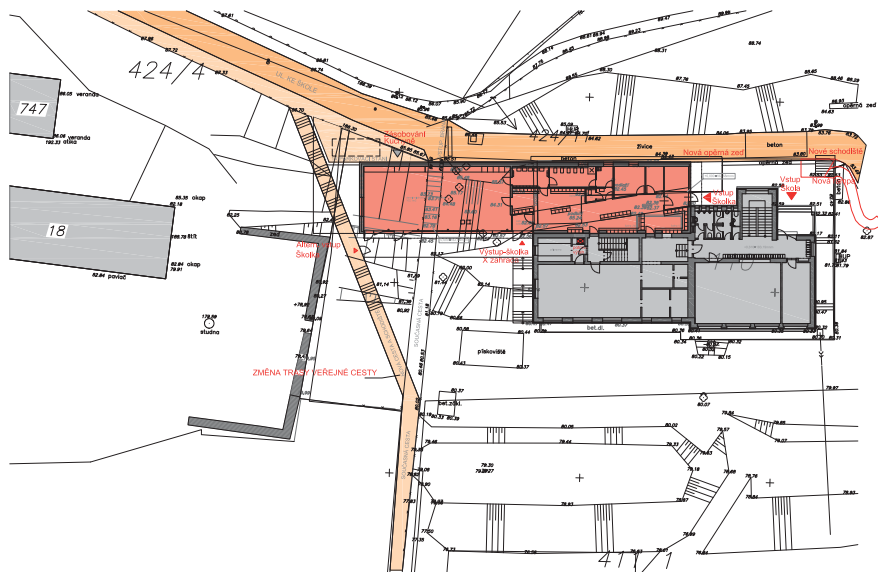
Rozhodujícím faktorem jsou kritéria pro přijetí – musí být přijaty všechny děti, které jsou rok před nástupem k povinné školní docházce, následně jsou přijímány děti s trvalým bydlištěm v obci počínaje nejstarším podle data narození.

Zatím situace vypadá tak, že nejmladší děti přijaté do školky budou ty s datem narození v dubnu 2009.

Zpracovaly Ivana Zrzavá, starostka, a Jana Münzbergerová, místostarostka
za použití architektonické studie vypracované Ing. arch. Pavlem Geierem

Vizualizace a situační plán přístavby školy

Rozjíždějí se přípravy na letní tábor TOM Řež. Letos se bude konat od 29. 6. do 12. 7. u Blatné v jižních Čechách. To, že tábory mají v Řeži dlouhou tradici, dokazuje tato fotografie z roku 1974.

Pište do Naší vesnice!

Stojíme o vaše příspěvky k jakémukoliv tématu, probíranému nebo ne, otevřít ho můžeme vždycky.

Pošlete e-mail starostce, místostarostce nebo na ou@husinec-rez.cz. Těšíme se na nové články.

**NAŠE VESNICE vydává Obecní úřad Husinec-Řež,
uzávěrka 19. 3. 2013,
registrováno u OkÚ Praha východ č. MK ČR 12688.
Redakce: tel. 220 940 309, e-mail ou@husinec-rez.cz,
[www. husinec-rez.cz](http://www.husinec-rez.cz)**